

Tarenorerer, Aboriginal rebellenleider

Tarenorerer (1800-1831) was een rebellenleider van Tommeginne afkomst, in wat vandaag Tasmanië is, in het zuidoosten van Australië. Ze werd als tiener ontvoerd door rivaliserende inheemse groepen en verkocht aan westerse zeehondenjagers op de Bass Strait eilanden.

Hier leerde ze de Engelse taal en observeerde ze hoe vuurwapens werken.

In 1828 ontsnapte Tarenorer en keerde terug naar haar gemeenschap, waar ze vrouwen en mannen verzamelde om een guerrillabeweging te vormen. Met haar kennis trainde ze strijders in het gebruik van vuurwapens en leerde hen om indringers aan te vallen op hun meest kwetsbare moment, tussen het moment van ontladen en herladen van hun wapens. Ze werd berucht in de regio en zei naar verluidt dat ze 'een luta tawin (witte man) net zo leuk vond als een zwarte slang'. De Britse koloniale 'beschermheer' van de Aboriginals, George Augustus Robinson, achtervolgde Tarenorerer maar ontsnapte ternauwernood aan een aanval van haar strijders in 1830.

Toen ze in 1831 op de vlucht ging voor rivaliserende Aboriginals verborg ze zich tussen de jagers op de noordelijke eilanden van Tasmanië. Ze werd uiteindelijk toch gevangen genomen door de Britse autoriteiten

toen haar identiteit werd onthuld. Robinson beschouwde deze gevangenneming als een groot succes en merkte in zijn dagboek

op dat 'bijna alle aanvallen die op de nederzettingen werden gedaan' konden worden toegeschreven aan Tarenorerer's strijders.

Tarenorerer werd op Gun Carriage Island geïsoleerd gevangen gehouden. In 1831 werd ze ziek en stierf op 5 juni 1831 aan de griep. Door ontkenning van het koloniale verleden door de Australische staat en samenleving is Tarenorerer's durf en moed lange tijd genegeerd en krijgt deze nu pas nationale en internationale aandacht.